15/02/2022

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας στο Πληκάτι Κονίτσης, σύμφωνα με τον Μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Τη 16η του μηνός Φεβρουαρίου στην Κόνιτσα επιτελείται σύναξη και ετήσια πανήγυρη, που τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο και Αειπάρθενο Μαρία, της οποίας η εικόνα βρέθηκε στο χωριό Πληκάτι (της Κόνιτσας).

Διαβάστε το γραπτό κείμενο (1976) του αείμνηστου Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, Μοναχού Γεράσιμου Μικραγιαννανίτη (+1991) εκ Δρόβιανης Βορείου Ηπείρου, για το πώς βρέθηκε η Ιερά Εικόνα της Παναγίας στο Πληκάτι Κονίτσης.

Στίχοι:

Ἡ Θεία Εἰκόνα τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, ποὺ βρίσκεται στὸ Πληκάτι, ἔχει δοξασθεῖ μὲ θαύματα.

Τὴν 16η (τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου) τιμῶ τὴν δόξα τῆς Εἰκόνας τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Ακολουθεί το κείμενο:

Αὐτὴ ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου βρίσκεται στὸ χωριὸ Πληκάτι, τὸ ὁποῖο εἶναι κοντὰ στὴ Κόνιτσα τῆς Ἠπείρου. Εἶχε κρυφτεῖ ἀπὸ παλιά, ἄγνωστο πότε, κάπου στὸ δάσος, καὶ φανερώθηκε ἔτσι, ὅπως παρακάτω θὰ ἀναφέρουμε.

Πρὶν ἀπὸ διακόσια χρόνια περίπου, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔβοσκαν τὰ πρόβατά τους σὲ μιὰ δασώδη περιοχή, ποὺ τὴν ὀνομάζουν “Πετσιλέπη” καὶ βρίσκεται νότια τοῦ χωριοῦ “Ἀετομηλίτσα”, παλιὰ “Δέντσικο”.

Οἱ βοσκοὶ ἔβλεπαν γιὰ συνεχόμενες νύχτες στὸ ἀπέναντι δάσος νὰ λάμπει ἕνα φῶς, ποὺ τοὺς δημιουργοῦσε πολὺ φόβο καὶ ὑποπτεύονταν ὅτι ἐκεῖ ἦταν λημέρι κακοποιῶν.

Τὸ φῶς φαινόταν συνέχεια καὶ σταθερὰ καὶ οἱ βοσκοὶ ἀναθάρρησαν καὶ πλησίασαν γιὰ νὰ δοῦν τὶ συνέβαινε, ἀλλὰ κανένα σημάδι δὲ βρῆκαν, ἄν καὶ πήγαιναν στὸ σημεῖο ἀρκετὲς μέρες. Ἐπειδὴ ἀποροῦσαν μὲ τὸ φῶς, σκέφτηκαν νὰ τοποθετήσουν στὸ σημεῖο, ποὺ ὑπολόγιζαν ὅτι φαινόταν τὸ φῶς, μία ποιμενικὴ γκλίτσα, ὥστε νὰ τὴ βλέπουν ἀπὸ μακριά. Ἔτσι τὴν ἑπομένη νύχτα βρῆκαν τὸν τόπο ποὺ συνέβαινε τὸ γεγονός.

Τὸ πρωὶ ἔφτασαν βιαστικὰ στὸ σημεῖο ποὺ παρατηροῦσαν τὸ φαινόμενο καὶ ἔψαξαν

μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ βρῆκαν τὴν ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου νὰ στέκεται ὄρθια σὲ ἕνα κέδρο. Γέμισε ἡ καρδιά τους ἄφατη χαρά · τὴν προσκύνησαν μὲ εὐλάβεια, τὴν πῆραν στὰ χέρια τους σὰν πραγματικὸ πολύτιμο θησαυρὸ καὶ τὴν μετέφεραν στὸν καταυλισμό τους. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφοῦ τὴν τοποθέτησαν σὰν ἱερὸ φορτίο σὲ μιὰ ἰσχνότατη φοράδα, χωρὶς καθυστέρηση, τὴν πῆγαν στὸ Πληκάτι.

Οἱ κάτοικοι πληροφορήθηκαν τὸ γεγονὸς καὶ ξεκίνησαν κρατῶντας λαμπάδες, μὲ τοὺς ἱερεῖς τους ντυμένους τὶς ἱερατικές τους στολές. Συνάντησαν τὴν ἁγία Εἰκόνα στὸ ἀπέναντι βουνό, ποὺ λεγόταν “Πάλεσι”, καὶ μὲ ὕμνους καὶ ψαλμοὺς τὴν ὁδήγησαν στὸ χωριὸ καὶ τὴν τοποθέτησαν στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Δὲν πέρασαν πολλὲς μέρες, ὅταν ὁ ἱερέας, ποὺ πήγαινε πρωὶ καὶ ἀπόγευμα νὰ ἀναπέμψει ἐωθινὲς καὶ ἑσπερινὲς προσευχές, εὗρισκε τὴν Εἰκόνα στὴν πόρτα τοῦ Ναοῦ. Μὲ εὐλάβεια τὴν ξανατοποθετοῦσε στὴ θέση της. Καὶ κάποια Κυριακή, μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Εἰκόνα μόνη της σηκώθηκε καὶ κάθισε στὸ ὦμο τοῦ ἱερέα. Μὲ τὴ χάρη καὶ τὴν ἐνέργειά της ὁ ἱερέας προχωροῦσε καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀκολουθοῦσε καὶ ἔφτασαν στὸ μέσο τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκεῖ στάθηκαν. Σ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο κτίστηκε Ναός, στὸν ὁποῖο βρίσκεται ἡ Εἰκόνα μέχρι σήμερα.

Ἐκεῖ ὑπῆρχαν ἐρείπια ἀρχαίου Ναοῦ, πηγὴ (ποὺ ὀνομαζόταν μεγάλη βρύση), πολλὰ βάτα καὶ ἰτιές. Ὅταν ἔφτασαν σ’ αὐτὴ τὴν τοποθεσία, σηκώθηκε ἡ εἰκόνα ἀπὸ τὸν ὦμο τοῦ ἱερέα καὶ στάθηκε στὰ βάτα, φανερώνοντας ὅτι πρέπει σ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο νὰ ἀνεγερθεῖ Ναὸς γιὰ κατοικία της. Καὶ πάλι σηκώθηκε ἀπὸ τὰ βάτα ἡ εἰκόνα καὶ κάθησε στὸν ὦμο τοῦ ἱερέα, ὅπως καὶ πρίν, καὶ ἐκεῖνος μαζὶ μὲ ὅλον τὸν λαὸ προχώρησε μέχρι τὸ μικρὸ ναὸ τῶν γενεθλίων τῆς Θεομήτορος, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Παναγιοπούλα”. Ἐκεῖ, ἀφοῦ κατέβηκε ἀπὸ τὸν ὦμο τοῦ ἱερέα, στάθηκε σὲ μιὰ πέτρα. Ἀπὸ τὴν πέτρα πάλι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο κάθησε στὸν ὦμο τοῦ ἱερέα καὶ ἐπέστρεψαν μαζί, ὁ ἱερέας μὲ τὴν Εἰκόνα ὄρθια στὸν ὦμο του, στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἀπὸ ὅπου ἄρχισαν τὴν πορεία.

Τὸ 1775 μ.Χ. οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔκτισαν Ναὸ στὸ ὄνομα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία της μὲ πολὺ ζῆλο καὶ εὐλάβεια, στὸν ὁποῖο φυλάσσεται ὡς θησαυρὸς ἡ ἁγία Εἰκόνα. Ἐπίσης κτίστηκε καὶ ὁ μικρὸς Ναὸς τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, ὅπως τὸ ὑπέδειξε ἡ ἴδια μὲ παράδοξο τρόπο.

Τὰ τελευταῖα χρόνια (1949-1951) ἀνηγέρθηκε ἐκ θεμελίων περικαλλὴς Ναὸς μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συνεισφορὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς ὀγδόης Μεραρχίας, γιὰ νὰ θυμοῦνται πάντοτε τὴ βοήθεια τῆς Θεοτόκου στὴ λαμπρὴ νίκη ποὺ κέρδισαν στὴν περιοχὴ τοῦ Γράμμου, ὅταν ἀντιμετώπισαν τοὺς “Συμμορῖτες” ἀντάρτες, οἱ ὁποῖοι λεηλάτησαν, λήστεψαν, αἱματοκύλησαν τὰ κοντινὰ χωριὰ καὶ πάρα πολλοὺς κατοίκους ἀπήγαγαν αἰχμαλώτους σὲ μακρυνὲς χῶρες (αὐτὲς ποὺ

ὀνομάστηκαν “τοῦ παραπετάσματος”). Στὸ ἱερὸ τοῦτο ἔργο (τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ Ναοῦ) βοήθησε ἡ Μεραρχία ποὺ ἑδρεύει στὰ Ἰωάννινα.

Ἡ θαυματουργὴ αὐτὴ εἰκόνα ἐπιτέλεσε πάρα πολλὰ θαύματα καὶ παλαιότερα ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα δὲν σταμάτησε νὰ ἐνεργεῖ. Θεραπεύει ἀσθενεῖς, σώζει ὅσους κινδυνεύουν, καὶ σὲ ὅλους ἱκανοποιεῖ τὰ αἰτήματα γιὰ σωτηρία, σὲ ὅσους μὲ εὐλάβεια τρέχουν κοντά της. Σταμάτησε τὴν ἀνομβρία καὶ ἔδωσε παιδὶ σὲ στεῖρα γυναῖκα. Κάθε μέρα βοηθεῖ ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ ἅγιο Ὄνομά Της.

Τὴν 16η Φεβρουαρίου τελεῖται πάνδημος ἑορτὴ καὶ πανήγυρις καὶ δοξάζεται γιὰ τὰ πολλὰ θαύματα καὶ τὴ βοήθειά της.

Συρρέουν στὸ Πληκάτι ἀπὸ τὰ κοντινὰ γύρω-γύρω χωριὰ ὁλόκληρες οἰκογένειες καὶ μὲ πολλὴ εὐγνωμοσύνη ψάλλουν στὴν Παντοβασίλισσα Θεοτόκο εὐχαριστήριους ὕμνους καὶ ὠδές.

Μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Το κείμενο μετέφερε στη νέα ελληνική η Φιλόλογος Ε.Μ.Κ.